

[Gunnar Fog-Petersen.]

pris paa 11 Kr. næppe kan siges at være en lønnende Pris og heller ikke bør være det i de kommende Aar, hvor vi forhaabentlig paa alle Omraader staar over for en Hævning af Prisniveauet. Derfor vil jeg ogsaa til sin Tid være villig til at overveje en Ændring, men det skal være som et Led i en almindelig økonomisk Bestræbelse for at hæve Prisniveauet i vort Land, og saa skal man selvfølgelig ikke, heller ikke fra Landbrugets Side, i en besynderlig Misforstaaelse slaa paa deflatoriske Streng, samtidig med at man er klar over, at Landbruget kun har en eneste Redning, nemlig at hele Prisniveauet hæves.

Vort Standpunkt er det, at vi kan tiltræde den Begrænsning, som er foreslaaet for Kornpuljens Vedkommende, saaledes at de Penge, der kommer ind, i det væsentlige kommer det Landbrug, som er helt kornkøbende eller i overvejede Grad kornkøbende, til gode, ogsaa fordi det, som det rigtigt er sagt, betyder saa overordentlig lidt for de lidt større Bedrifter; men vi mener, at man i øvrigt bør blive staaende ved den nuværende Ordning Aaret ud og i hvert Fald afvente den kommende Svineordning, for i Overvejelsen af, hvad Kornet skal koste, Pengenes Fordeling og Svinekortenes Fordeling er der en Samhørighed, som i høj Grad opfordrer til, at disse to Sager ordnes paa een Gang og ud fra et samlet Synspunkt.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det foreliggende Forslag, men jeg vil straks sige, at man ikke kan vente, at jeg kan gaa med til de meget vidtgaende Ændringer, der er bebudet, eller Krav, der er stillet om en betydelig Forhøjelse af Kornprisen og den Afgift, der betales. Naar man hører det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Johs. Clausen) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) tale, faar man egentlig det Indtryk, navnlig af den sidste Taler, at der kun er nogle faa Mennesker her i Landet, hvis Interesser man skal varetage, og det er Kornselgerne. For naar man nu taler om, at Kornloven er en daarlig Lov, den har vakt Skuffelse, man er ikke tilfreds med den, og Landboerne faar ikke det, der kan tilkomme dem, saa kan jeg forsikre de ærede Medlemmer og ikke mindst det ærede Medlem, der talte for Det konservative Folkeparti, at det er et meget lille Antal, i alt Fald ikke tilnærmelsesvis Halvdelen af de danske Landbrugere, som deler den Opfattelse, det ærede Medlem gav Udtryk for.

Det er ikke saaledes, at blot man sætter Kornprisen op her i Landet og lægger en større og større Afgift paa det udenlandske Korn, er det danske Landbrug vel stillet. Det er slet ikke rigtigt. Det er en Misforstaaelse at tro, at man dermed løser Krisen, og derfor vil jeg straks sige, at hvis man kun gaar ind i en Forhandling under den Forudsætning, at dette lille Lovforslag skal ændres meget vidtgaende i Retning af en Hævning af Kornprisen, er man forkert indstillet. Jeg er slet ikke sikker paa, at det er rigtigt af Hensyn til Landbruget at øge de Priser, vi er naaet til, slet ikke.

Det er heller ikke rigtigt, at Kornloven ikke har svaret til sin Hensigt, for det har vist sig, at Kornloven netop fastholder de Priser, som det var Meningen at opnaa gennem den. At der er Kornselgere, som ikke har faaet saa meget for deres Korn, som de har regnet med, er der ingen, der kan gøre ved. De kunde, hvis de vilde regne rigtigt og fornuftigt, ikke vente en højere Pris, end der er opnaaet. Men at de ikke kunde faa den Stigning i Kornprisen, som de har regnet med, i Forhold til hvad Prisen var, før Loven blev gennemført, hænger ganske simpelt sammen med, at den Forhøjelse af Kornprisen, der er en Følge af Kornloven, havde man delvis taget i Forvejen gennem den Importbegrænsning, som var foregaaet; i Forventning om en Kornlov og højere Priser havde man allerede i de 2—3 Maaneder fra Høstaarets Begyndelse til Lovens Vedtagelse faaet en betydelig højere Pris, end man ellers vilde have haft. Derfor gaar der maaske nogle Kornselgere omkring, som havde regnet med at faa højere Priser; men ingen, som kunde tælle og lægge sammen, kunde faa ud af det, at Kornloven skulde medføre højere Priser, end den har gjort, og jeg for mit Vedkommende har aldrig — og jeg tør paastaa, at Flertallet af danske Landmænd er paa min Side i den Sag — ment det rimeligt og forsvarligt at gaa højere med Kornpriserne.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) siger, at Kornet er absolut det afgørende i Landbrugets Produktion. Kornproduktionen udgør kun ca. 30 pCt. af den samlede danske Jordproduktion, og det er ingenlunde sikkert, at det er klogt at øge Korn dyrkningen, f. Eks. paa Græsdyrkningens Bekostning, ingenlunde. Jeg er nærmest tilbøjelig til at mene, at det omvendte er Tilfældet, at vi, som det former sig i Øjeblikket, lettere bliver Selvforsynere, lettere undgaar at købe for meget fra Udlandet